

SLAP

ŠKOLSKE NOVINE - NOVINARSKA SEKCIJA SREDNJE ŠKOLE STOLAC

Veljača, 2016.

*Najljepši osjećaj
je
nasmijati
nečije oči.....*

*Najvažniji trenutak je ovaj
sadašnji, najvažniji čovjek je
onaj koji sjedi uza te,
najvažnije djelo je djelo ljubavi.*

TEMA BROJA - LJUBAV

- Veljača je mjesec zaljubljenih.
- U ovom broju posvetili smo pažnju upravo LJUBAVI !

Oduči se sada za ljubav!

Ako si se jednom zauvijek za to odlučio, zavladat ćeš svijetom. Služeća ljubav je strahovita sila.

Ona je najveća sila kojoj jednake nema.

*Fjodor Mihajlović
Dostojevski*

Ljubav nije ono što misliš da jest. Nije ni ono što mi mislimo da jest. Ljubav nije ono što itko misli da jest. To je zato što se ljubav ne može shvatiti mišljenjem. Ni čitanjem. To je zato što se ljubav ne svodi na ljudski um pa ni srce. Za shvaćanje ljubavi nužno je živjeti s razine duše - dopustiti duši da nas vodi, umjesto uma, emocija ili instinkata.

Tko počini grijeh, nedostaje mu ljubavi. Ako te ljubav tjera na grijeh, nije ljubav. Ako boli, nije ljubav. To je ono što misliš da je ljubav, ali ne i prava ljubav.

Prava ljubav, ona za koju je vrijedno izboriti se, za koju bismo i život svoj dali, ona veličanstvena, moćna sila u nama koja može pokrenuti i planine, omogućiti nemoguće, stvoriti neostvarivo, očekivati neočekivano - ta ljubav ne može biti a i nije sila koja ikoga pobuđuje da čini išta nečasno ili negativno, pogotovo ne obitelji i prijateljima, već naprotiv - prava ljubav je jača od bilo kojeg nižeg oblika svijesti, kao što su strah, brige, požuda, mržnja, ego, ljutnja, agresivnost, ponos, skepticizam, škrtost, laganje, varanje, itd. Prava ljubav je uvijek na strani istine, a ne prijevare.

Zašto je važno voljeti ? Zbog sebe!

"Za ljubav ne trebamo razloge, naravno. Svatko, prirodno i instinktivno, želi voljeti i biti voljen. Trebamo voljeti jer je ljubav naša priroda, a ne zato što nešto ili netko zaslužuje našu ljubav. Po prirodi smo duše kojima je ljubav najprirodnije i zato najdraže stanje. Svatko najviše želi raditi ono što voli, biti s onima koje voli i imati ono što voli. To je zato što smo u srži duše pune ljubavi pa kad se odmaknemo od naše prave prirode, nesvjesno se nastojimo povratiti u to stanje pomoću vanjskih sredstava.

U našoj je prirodi da naginjemo ljubavi. Međutim, iz raznih razloga, mnogima to teško pada. Stoga je potrebno olakšati voljenje osvještavanjem svega onog dobrog što nam ljubav pruža kako bismo bili otvoreniji za nju.

**U Prvoj poslanici
Korinćanima 13:13
piše: "A sada ostaje
troje: vjera, nada i
ljubav, ali najveća je
među njima ljubav.**

**"Ljubav, kad je
iskrena i duboka, lako
prašta i zaboravlja."
- Ivo Andrić**

**"Mrak ne može
protjerati mrak; samo
svjetlo to može.
Mržnja ne može
protjerati mržnju;
samo ljubav to
može."
- Martin Luther King, Jr.**

**"Ljubiš li duboko
samo jedno biće, činit
će ti se i sva ostala
dostojna ljubavi."
- Goethe**

Poučna priča

Ljubav, Uspjeh i Bogatstvo

Jednom je jedna žena zalijevala svoj vrt, kada je ugledala trojicu staraca. Nije ih poznavala, no svejedno im je rekla: "Mislim da vas ne poznajem, ali mi se čini da ste gladni. Molim vas uđite unutra i pojedite nešto. Starci su je upitali: "Je li Vaš muž kod kuće?" "Nije", odgovorila je. "Onda ne možemo ući" rekli su. Kada joj se muž navečer vratio kući, žena mu ispriča što se dogodilo. "Sada im možeš reći da sam se vratio i pozovi ih u kuću", rekao je muž, i žena je otišla pozvati starce na večeru. "Na žalost, ne možemo svi prihvatiti vaš ljubazni poziv." rekli su joj starci. "Zašto ne?" upitala je žena iznenađeno. Jedan od staraca pokaza na jednog i reče: "Njegovo ime je Bogatstvo." Potom pokaza na drugoga i reče: "Njemu je ime Uspjeh." "Meni je ime Ljubav." "Sada idi mužu i zajedno odlučite kojega biste od nas trojice pozvali unutra."

Žena se vratila u kuću i sve ispričala mužu. Muž presretan reče: "Super! Pozovi Bogatstvo da svim i svačim napuni našu kuću!" Ona pak nije bila zadovoljna s njegovim prijedlogom: "Zašto da radije ne pozovem Uspjeh?" Razgovor između njih je slušala njihova kćer i sva oduševljena rekla: "Zar ne bi bio bolje pozvati Ljubav? Naš dom bi potom bio ispunjen Ljubavlju!" Poslušavši savjet njihove kćeri, muž reče ženi: "Idi van i zamoli Ljubav neka bude naš gost." Žena je otišla van i upitala: "Tko je od vas Ljubav? Molim neka dođe i bude naš dragi gost." Ljubav je sjedila u svojim invalidskim kolicima i odvezla se u kuću. Druga dvojica staraca su krenula za njom. Začudena žena je upitala zašto idu i Bogatstvo i Uspjeh, kad je ona pozvala samo Ljubav? Starci su u jedan glas odgovorili: "Da si pozvala Bogatstvo ili Uspjeh, druga dvojica bi otišla. No, ti si pozvala Ljubav i gdje god ona ide, nas dvojica je slijedimo!"

*Tamo gdje
ima Ljubavi,
uvijek dolaze
Bogatstvo i
Uspjeh.*

Igra skrivača

Jednom davno, svi ljudski osjećaji i sve ljudske kvalitete našli se na jednom skrivenom mjestu na Zemlji. Kada je **Dosada** zijevnula treći put, **Ludost** je, uvijek tako luda, predložila: "Ajmo se igrati skrivača! Tko se najbolje sakrije, pobjednik je među osjećajima."

Intriga je podigla desnu obrvu, a **Radoznalost** je, ne mogavši prešutjeti, zapitala: "Skrivača? Kakva je to igra?"

"To je jedna igra", započela je objašnjavati Ludost, "u kojoj ja pokrijem oči i brojim do milijun, dok se svi vi ne sakrijete. Kada završim sa brojanjem, polazim u potragu, i koga ne pronađem, taj je pobjednik."

Entuzijizam je zaplesao, slijedilo ga je **Oduševljenje**. **Sreća** je toliko skakala da je nagovorila **Sumnju** i **Apatiju**, koju nikada ništa nije interesiralo. Ali nisu se svi htjeli igrati. **Istina** je bila protiv skrivanja, a i zašto bi se skrivala? Ionako je uvijek, na kraju, svi pronađu. **Ponos** je mislio da je to glupa ideja, iako ga je zapravo mučilo što on nije bio taj, koji se sjetio predložiti igru. **Oprez** nije htio riskirati.

"Jedan, dva, tri,..." počela je brojati Ludost.

Prva se sakrila **Lijenost**, koja se, kao i uvijek, samo bacila iza prvog kamena na putu. **Zavist** se sakrila u sjenu **Uspjeha** koji se mučeći popeo na vrh najvišeg drveta.

Velikodušnost se nikako nije mogla odlučiti gdje se sakriti jer joj se svako mjesto činilo savršenim za jednog od njezinih prijatelja. **Ljepota** je uskočila u kristalno čisto jezero, a **Sramežljivost** je provirivala kroz pukotinu drveta.

Krasota je našla svoje mjesto u letu leptira, a **Sloboda** u dahu vjetra. **Sebičnost** je pronašla skrovište, ali samo za sebe! **Laž** se sakrila na dno oceana (laže, na kraju duge), a **Požuda** i **Strast** u krater vulkana.

Zaborav se zaboravio sakriti, ali to nije važno.

Kada je Ludost izbrojala 999.999, **Ljubav** još nije pronašla skrovište jer je bilo sve zauzeto.

Ugledavši ružičnjak, uskočila je, prekrivši se prekrasnim pupoljcima. "Milijun", zavikala je Ludost i započela svoju potragu. Prvu je pronašla Lijenost, iza najbližeg kamena. Strast i Požuda su, od straha, iskočile iz kratera. Slučajno se tu našla i Zavist, i naravno Uspjeh, a Sebičnost nije ni trebalo tražiti. Sama je izletjela iz svog savršenog skrovišta, pčelinje košnice.

Od tolikog traženja Ludost je ožednjela, i tako u kristalnom jezeru pronašla Ljepotu.

Sa Sumnjom joj je bilo još lakše jer se ona nije mogla odlučiti za skrovište pa je ostala sjediti na obližnjem kamenu.

Tako je Ludost, malo-pomalo, pronašla gotovo sve.

Talent u zlatnom klasju žita, **Tjeskobu** u izgorjeloj travi, Laž na kraju duge (laže, bila je na dnu oceana) a Zaborav je zaboravio da su se uopće ičega igrali.

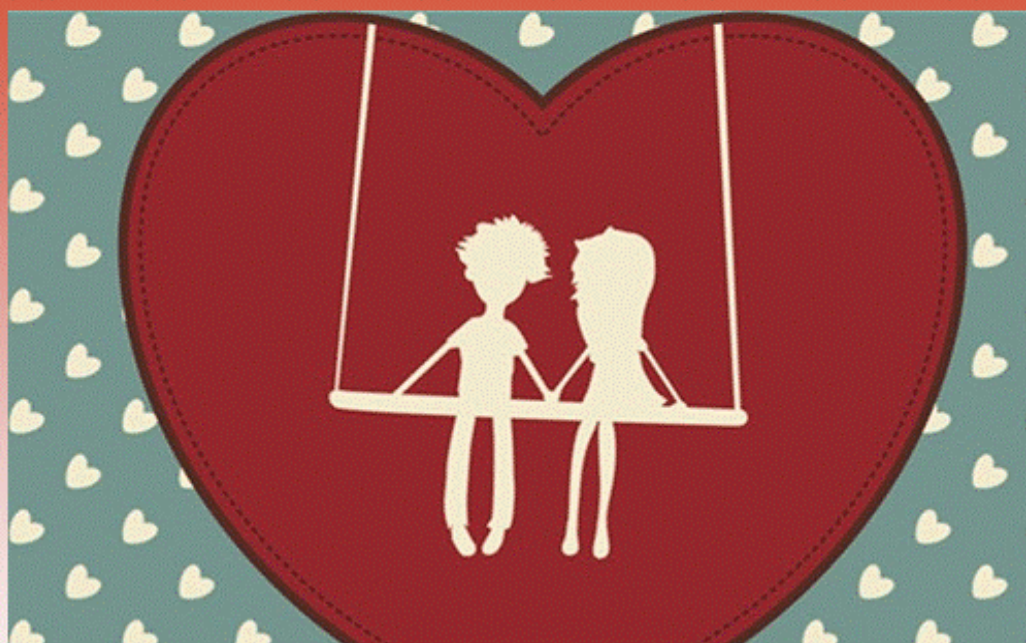
Samo Ljubav nije mogla nigdje pronaći. Pretražila je svaki grm i svaki vrh planine i kada je već bila bijesna, ugledala je ružičnjak. Ušla je među ruže, uhvatila suhu granu i od bijesa i iznemoglosti počela udarati po prekrasnim pupoljcima. Odjednom se začuo bolan krik. Ružino je trnje izgreblo Ljubavi oči. Ludost nije znala što učiniti.

Pronašla je pobjednika, osjećaj nad osjećajima, ali Ljubav je postala slijepa.

Plakala je i molila Ljubav da joj oprost i naposljetku odlučila zauvijek ostati uz Ljubav i pomagati joj.

Tako je Ljubav ispala pobjednik nad osjećajima, ali ostala je slijepa, a Ludost je prati gdje god ide.

LJUBAV

Ljubav ti je, moj prijatelju,
kada sjediš s njom na klupi.

Ponudiš je čokoladom, ali što dalje...
..ne znaš ni sam !

Kada je poželiš braniti od svakoga...
...kada je ona jedna jedina.

Svaku večer kada pođeš spavati
njeno ime ti je na usnama.

Za Valentinovo joj kupiš Milku i crvenu ružu
i nadaš se da je to taj dan...
...taj dan kada ćeš dobiti poljubac i zagrljaj !

Ante Radić, II. k